

Mythologia, Venise, 1567 - IV, 04 : De Laribus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IV

[Mythologia, Francfort, 1581 - IV, 04 : De Laribus](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IV

[Mythologie, Paris, 1627 - IV, 05 : Des Lares](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IV

[Mythologie, Lyon, 1612 - IV, 04 : Des Lares](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - IV, 04 : De Laribus, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/838>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination93r°-93v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Lares](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia.

Et frustra tuto nititur ore loqui.

Fitque grauis, geminosque parit, qui compita seruant,
Et vigilante nostrae semper in aede Lares,

Hanc Larum, siue ut alii dixerunt, Larundam, nonnulli Maniam etiam appellarunt; cui una cum Laribus Compitalia ex oraculi responso facta fiebant; atque pueri apud Romanos pro familiarum salute immolabantur. Nam credita est Mania si qua pericula familiis imminerent, ea depellere eum tuisset expiata. Sequentibus postea temporibus apud eosdem Romanos aliorum papauerumque capitibus pro pueris immutato ritu sacrificatum fuit. Credebantur ad antiquis hi demones curam habere compitorum & ciuitatum, ut patuit è superioribus carminibus Ouidii. Erant his demonibus canes praeterea, veluti etiam Dianae, dicati, quia communes familiarum custodes putabantur; quibus etiam focus erat consecratus, existimabanturque tanquam Penates domorum curam habere, quos etiam esse Penates quidam crediderunt, quare effectum ut Laris nomine focus & vniuersam domum vocauerint. Alii agrorum custodes esse Lares censuerunt, ut ait Tibullus in primo lib. Elegiarum;

10

Vos quoque felix quondam, nunc pauperis hosti
Custodes, fertis munera vestra Lares.

20

Et quoniam Penates esse Lares putabantur, quaecumque de Penatibus dicta sunt, Laribus etiam conuenire sunt putanda. Nunc autem de Pallade verba faciamus.

De Pallade.

Cap. V.

EXISTIMO sane nos rem minimè absurdam esse facturos, si post eorum Deorum explicationem, qui natos infantes excipere putabantur, Deos illos exposuerimus, qui pueros erudiendos iis artibus excipiebant, ad quas Genius ipse credebatur impellere; illis interim fabulosis ac ridiculis Diis Deabusque praetermissis, qui variis temporibus à vanis superstitionibus fuerint introducti, ut Edulia, Potica, Cuba huc Cunina, & reliquis Diis huiusmodi autoritatis. Et quoniam Pallas sapientiae praefecta putabatur, quae rebus omnibus magis humanae vitae est necessaria, ex qua non inutilis Dea formandis credita est adolescentum ingeniis, de hac primum verba faciamus. Scriptum reliquit Pausanias in Atticis Mineruam Neptoni & Tritonidis Africae paludis filiam fuisse, quae Gygis temporibus floruit, de qua sic Herodotus in Melpomene; *ἡ ἑστὴ ἀφ' ἧς τὸν παλαιὸν Νεπτῦν καὶ Τριτωνίδα λέγουσι γεννηθῆσαι τὴν Πάλλα.* Mineruam inquit Neptuni fuisse filiam & Tritonidis paludis; cui fabulae faciunt fidem quod per eius natalem diem virgines certare inter se ludicris solebant apud eam paludem, natalem Mineruae celebrantes. Est enim & Pallas. Fuerunt tamen qui è Iouis cerebro armatam Mineruam natam fuisse memoriae prodiderint, ut scripsit Apollonius lib. 4. Argonaut. in his;

30

40

ἡ ἑστὴ ἀφ' ἧς τὸν παλαιὸν Νεπτῦν καὶ Τριτωνίδα λέγουσι γεννηθῆσαι τὴν Πάλλα.

ἡ ἑστὴ ἀφ' ἧς τὸν παλαιὸν Νεπτῦν καὶ Τριτωνίδα λέγουσι γεννηθῆσαι τὴν Πάλλα.

ἡ ἑστὴ ἀφ' ἧς τὸν παλαιὸν Νεπτῦν καὶ Τριτωνίδα λέγουσι γεννηθῆσαι τὴν Πάλλα.

Egregiae Libyae Heroinae, Pallada quondam,
Cum patris è capite exiit clarissima, paruum
Lauerunt Tritonis aquae, sordesque puellae.

Atqui